

[Bernhard Baunsgaard]

besparelser, og at vi opkræver mere til at dække de udgifter, der stadig væk i forhold til det, der indbetales, er alt for høje. Derfor må hr. Thoft forstå, at det skal tages helt alvorligt, at jeg føler mig noget fristet af dette, at der også gennem dette forslag kan komme noget ekstra ind til at gøre livet lettere for regeringen, sådan at den kan fortsætte et længere stykke tid. Jeg vil da godt sige, siden hr. Thoft øjensynlig heller ikke har forstået det, at det burde regeringen takke SF for.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg er ked af, at den nødvendige recept for de radikale har været, at man nu igen er med til at skære dér, hvor det gør mest ondt. Det synes jeg er forkert. Her var et sted at skære, hvor det ikke gør ondt.

Det, jeg bebrejdede hr. Bernhard Baunsgaard, var det dér visse-vasse, på den ene side, på den anden side. Hr. Bernhard Baunsgaard kunne jo ikke tage sig sammen til at tage stilling, ligesom de radikale aldrig kan tage sig sammen til at tage stilling, når det drejer sig om, at virksomhederne skal af med en smule mere i skat.

Med hensyn til beregningen har jeg et svar til hr. Collet. Når staten får 1 mia kr. mere i kassen, så skal den milliard ikke finansieres ved at sælge statsobligationer, og så sparer man ca. 15 pct. 15 pct. af 1 mia kr. er altså 150 mill. kr., således som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget. Den milliard kommer jo igen hvert eneste år, for det er jo hvert eneste år, der er kursgevinster. Det er da rigtigt, at den obligation, som i dag er indfriet, ikke kommer igen i morgen, men man går jo ud og køber en ny obligation, som da igen vil give kursgevinster. Det er altså et spørgsmål om, at vi får 1 mia kr. ind i kassen mere i år, og så får vi det sædvanlige næste år, men den milliard ruller da videre, og derfor er der tale om 150 mill. kr. i merprovenu hvert eneste år.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Thoft har stadig væk ikke forstået det, så jeg skal prøve en sidste gang. For os er det ikke på den ene side eller på den anden side, det er ikke et enten-eller, men det er et

både-og, og dette »både« er i dette tilfælde en ekstra skattestigning. Det skal bruges på det tidspunkt, hvor det virker stærkest.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Ja men hvad var da hr. Bernhard Baunsgaards svar til det lovforslag, SF har fremsat? Var det et både-og?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gentage. For vores vedkommende er vi overbevist om, at vi ikke kommer ud af den økonomiske misere, medmindre vi både sparer og kræver flere skatter op. Den siddende regering er især indstillet på at spare, oppositionen er især indstillet på at kræve flere skatter op; vi vil gerne bruge begge midler. Er der nu flere uklarheder?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v.

Af Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 28/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Efter dette lovforslag skal de skattemæssige varelagernedskrivninger afskaffes gradvis i løbet af en årrække. Det gældende maksi-